

Sessiz Kalabalıklar

– çiftci baba · 05 Ocak 2018

SESSİZ KALABALIKLAR

Değirmenin taşında milyonlarca eyvah var
Çarkı döndüren sular belki de pişman dünden
Yaşamdan vurgun yemiş milyarlarca seyyah var
Elle yüzü kapatıp dönüyorlar sürgünden

Fravun'un sihrine çaba yetmiyor çaba
İnsanlığın döşünü sarmış bütün gelgitler
Bir yamalı paltoyla hey! gidi Yunus Baba
Hâlâ seni anıyor çağ atlayan ifritler

Ferman, ey yüce ferman, ne kadar cık sızı var
Hep böylemi dönecek kaderin yelkovanı
Biliyorum elbette Güneş'inde buzu var
Kan emici cihanda söndürüver volkanı

Ah! Dünya nerden geldin, nere gider yelkenin
Zamanede iltifat Nasreddin'in kürküne
Benim çözemediğim bir gizemin var senin
Bu güne denk kaç eşek dolaştırdın örküne

Yabancı bir gemiyle yola çıktık denizde
Görselliğe meylimiz düşürdü bizi çaptan
Hâlâ huzur ararız keşke sunan beniz de
Arkasında gözyaşı gülüyor oynak kaptan

İlkelerden daha çok amca, dayı; hal, hatır
Hakka böyle bakıyor, Hak göremez yılıklar
Günahın defterinde yüz senede bir satır
Oysa, roman yazıyor sessiz kalabalıklar

Ahmet Çiftci 04-01-2018